

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2026 r.,
na posiedzeniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej,
w sprawie sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w [...],
X. Y., uznanego prawomocnie za winnego popełnienia dwóch przewinień
dyscyplinarnych z art. 37 § 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - *Prawo o*
ustroju sądów wojskowych – dalej powoływana jako u.s.w.,
kasacji obrońcy **X. Y.**,
od wyroku Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2023 r., sygn. II ZOW 37/22,
zmieniającego wyrok Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym
w [...] z 29 czerwca 2020 r., sygn. akt [...]
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 §
1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. w zw. z art. 70 § 1 u.s.w.

postanowił

pozostawić kasację obrońcy **X. Y. bez rozpoznania jako
niedopuszczalną z mocy ustawy.**

UZASADNIENIE

Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w [...] wyrokiem z dnia 29
czerwca 2020 r., sygn. akt [...], uznał obwinionego **X. Y.** - sędziego Wojskowego
Sądu Garnizonowego w [...], za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w

punkcie 1. wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej, stanowiącego przewinienie dyscyplinarne z art. 37 § 2 u.s.w. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 14 lutego 2020 r. i za ten czyn na mocy art. 39 § 1 pkt 2a u.s.w., wymierzył mu karę obniżenia uposażenia zasadniczego o 20 % na okres roku (pkt I wyroku) oraz uznał obwinionego za winnego popełnienia czynu zarzuczonego mu w punkcie 3. wniosku, stanowiącego przewinienie dyscyplinarne z art. 37 § 2 u.s.w. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 14 lutego 2020 r. i za czyn ten na mocy art. 39 § 1 pkt 2 u.s.w. wymierzył mu karę nagany (pkt III wyroku). Na podstawie art. 133a § 1 i 2 u.s.p. w zw. z art. 70 § 1 u.s.w. Sąd I instancji wymierzone kary jednostkowe połączył i jako karę łączną wymierzył obwinionemu X. Y. karę obniżenia uposażenia zasadniczego o 20 % na okres roku (pkt VI wyroku).

Sąd Dyscyplinarny przy Sadzie Apelacyjnym w [...] równocześnie uniewinnił obwinionego X. Y. od zarzutu popełnienia przewinień dyscyplinarnych opisanych w punktach 2., 4. i 5. wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej (pkt II, IV i V wyroku). Nadto orzekł o kosztach postępowania dyscyplinarnego obciążając nimi Skarb Państwa.

Od tego wyroku odwołania złożyli: obwiniony X. Y. a na niekorzyść obwinionego Krajowa Rada Sądownictwa oraz Rzecznik Dyscyplinarny Sędziów Sądów Wojskowych.

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 25 stycznia 2023 r., sygn. II ZOW 37/22 zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że za przypisany obwinionemu X. Y. czyn w punkcie I w miejsce kary obniżenia uposażenia zasadniczego o 20 % na okres roku, na mocy art. 39 § 1 pkt 4 i § 3 a pkt 1 oraz § 3 b u.s.w. wymierzył karę dyscyplinarną przeniesienia na inne miejsce służbowe w wojskowym sądzie garnizonowym w okręgu Wojskowego Sądu Okręgowego w P., oraz za przypisany czyn w punkcie III w miejsce wymierzonej kary nagany, na mocy art. 39 § 1 pkt 4 i § 3 a pkt 1 oraz § 3 b u.s.w. wymierzył karę dyscyplinarną przeniesienia na inne miejsce służbowe w wojskowym sądzie garnizonowym w okręgu Wojskowego Sądu Okręgowego w P., oraz w punkcie VI w miejsce wymierzonej obwinionemu X. Y. dyscyplinarnej kary łącznej obniżenia uposażenia zasadniczego o 20% na okres roku orzekł wobec niego łączną karę dyscyplinarną

przeniesienia na inne miejsce służbowe w wojskowym sądzie garnizonowym w okręgu Wojskowego Sądu Okręgowego w P., utrzymując w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok i obciążył kosztami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

Kasację od powyżej opisanego wyroku Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2023 r. wywiódł obrońca obwinionego X. Y.. Podnosząc w sześciu zarzutach rażące naruszenia prawa procesowego oraz rażące naruszenie prawa materialnego, które zostały szczegółowo opisane w kasacji, wniósł o uchylenie powyższego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Kasacja ta została przyjęta, a sprawa zarejestrowana w repertorium Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego pod sygn. II ZK 26/23 i przydzielona do referatu Krzysztofa Staryka. Następnie, wobec przejścia tego sędziego w stan spoczynku, zgodnie z zarządzeniem Prezesa kierującego pracą Izby Odpowiedzialności Zawodowej sprawa została przydzielona w dniu 13 listopada 2025 r. do referatu sędzi rozpoznającej obecnie sprawę.

Pismem z dnia 8 grudnia 2025 r., sędzia X. Y. wniósł o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez sędziego sprawozdawcę. Wprawdzie we wniosku sędzia nie wymienił nazwiska SSN Barbary Skoczowskiej, a trzykrotnie wskazał na SSN M. Szczepaniec, to jednak z okoliczności sprawy wynika, że chodzi o sędzię obecnie wydającą jako Sąd Najwyższy postanowienie. Sprawa ta została zarejestrowana w dniu 11 grudnia 2025 r. w repertorium Izby Odpowiedzialności Zawodowej pod sygn. I ZB 102/25 i od tamtej chwili oczekuje na wyznaczenie składu orzekającego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesioną przez obrońcę sędziego X. Y. kasację należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Zgodnie z art. 531 § 1 zd. 1 k.p.k., mającym odpowiednie zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym sędziów na gruncie art. 128 ustawy o ustroju sądów powszechnych (dalej u.s.p.), a przez to i do sędziów sądów wojskowych na

gruncie art. 70 § 1 u.s.w., Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli nie odpowiada ona przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k. lub gdy przyjęcie kasacji nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu. Przepis art. 530 § 2 k.p.k. stanowi, iż *Prezes sądu, do którego wniesiono kasację, odmawia jej przyjęcia, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k. lub w art. 429 § 1 k.p.k., albo gdy kasację oparto na innych powodach niż wskazane w art. 523 § 1 k.p.k.* Zawarte w powyższym przepisie odesłanie do treści normy z art. 429 § 1 k.p.k. pozwala zatem na pozostawienie kasacji bez rozpoznania w przypadku, gdy została wniesiona po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo **jest niedopuszczalna z mocy ustawy**. Kategorycznie sformułowany przepis art. 122 u.s.p. (odpowiednio stosowany przez odesłanie z art. 70 § 1 u.s.w.) stanowi wprost, że w postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach sędziów od wyroku sądu drugiej instancji kasacja nie przysługuje.

Fakt, że kasacja obrońcy obwinionego została przyjęta przez Prezesa kierującego pracą Izby Odpowiedzialności Zawodowej, zamiast podjęcia na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. w zw. z art. 70 § 1 u.s.w. decyzji o odmowie jej przyjęcia jako niedopuszczalnej z mocy ustawy, nie stoi na przeszkodzie stwierdzeniu takiej wadliwości kasacji przez Sąd Najwyższy i pozostawieniu jej bez rozpoznania. Sąd Najwyższy nie jest zwolniony od obowiązku zbadania czy kasacja odpowiada przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k., w tym czy jest dopuszczalna w świetle obowiązującego prawa - art. 429 § 1 k.p.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 lipca 2024 r., IV KK 246/24).

Stwierdzić więc należy, że niedopuszczalna z mocy prawa jest kasacja obrońcy obwinionego od prawomocnego wyroku Sądu Najwyższego, zmieniającego wyrok Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w [...] z dnia 29 czerwca 2020 r., sygn. akt [...] a więc od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie dyscyplinarne.

Na marginesie dodać jeszcze należy, co wykracza poza zakres niniejszej sprawy, ale wydaje się konieczne zauważenie, że przy zastosowaniu *argumentum a fortiori* w postaci *a maiori ad minus* - z treści art. 122 u.s.p. oraz uwzględniając

wyjatkowy charakter instytucji kasacji specjalnej określonej w art. 521 k.p.k., że także i tzw. podmioty kwalifikowane nie są uprawnione do wnoszenia kasacji w sprawach dyscyplinarnych sędziów, niezależnie od tego, jaką postać (wyroku, czy postanowienia) ma orzeczenie kończące postępowanie dyscyplinarne toczące się na podstawie przepisów zamieszczonych w ustawie - Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Końcowo należało odnieść się do wniosku obwinionego z dnia 8 grudnia 2025 r. o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez SSN Barbarę Skoczkowską, zarejestrowanego pod sygn. I ZB 102/25.

Oczywistym jest, że zgodnie z treścią art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym *dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego (...) wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, na wniosek uprawnionego, o którym mowa w § 7, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy.* Uprawnionym do złożenia wniosku jest jednak **strona lub uczestnik postępowania** przed Sądem Najwyższym w sprawach, o których mowa w § 6 (por. § 7 cyt. ustawy). Mając na uwadze okoliczność, iż kasację obrońcy obwinionego należało pozostawić bez rozpoznania, jako niedopuszczalną z mocy ustawy, tym samym uznać należy, że obwiniony nie nabył uprawnień strony, ani uczestnika postępowania o jakich mowa w art. 7 cyt. ustawy, uprawniających do złożenia wniosku o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez sędziego sprawozdawcę tej sprawy.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak wyżej.

[M. T.]

[r.g.]

